

Selvfølgelig skal vi have nogle gode og sunde fødevarer, og er der nogle, der mener, at deres varer og produkter er fri for gensplejsning i alle led, synes jeg da, det er helt fint, at man mærker dem. Så vil de forbrugere, der efterspørger de varer, der er fri for den teknik, betale den merpris, der er. Det er jo business, det her. De, der ser, at der er en forretning i at producere disse varer, vil sørge for at producere nogle varer, så folk kan få de varer, de efterspørger. Men det er altså forbrugerne, der må afgøre det sammen med producenten.

Derfor skal vi ikke til at have et nyt mærke og et nyt kontrolorgan, for det er det, der kommer, hvis man skal lave det her: et nyt kontrolorgan, hvor nogle embedsmænd inden for staten og kommunerne og amterne skal ud og kontrollere, om det nu er rigtigt, hvad man skilte med i vinduerne. Lad dog forbrugerne og producenterne afgøre det her, og lad os herinde bare følge det på et lidt højere plan.

Addi Andersen (CD):

For nogen tid siden så jeg et tankevækkende indslag i en af tv-aviserne. I indslaget stoppede man tilfældige forbrugere i supermarkedet og viste dem en eller anden vare, som var mærket med forskellige kvalitetsmærker og betegnelser, og med stor beklagelse måtte den ene forbruger efter den anden indrømme, at de faktisk ikke vidste, hvad de forskellige mærker betød.

Det er der egentlig ikke noget underligt i. Der er efterhånden kommet så mange forskellige mærker på vore dagligvarer, at man skal gå rundt med en opslagsbog for at finde ud af, hvad det er, man trækker op af køledisken. Kunne det mon ikke være en idé at forsøge at begrænse sig og måske lade de gensplejningsfri varer være omfattet af det nuværende Ø-mærke?

Jeg tror bestemt ikke, at endnu et mærke vil have den positive virkning, som forslagsstillerne tror, og da jeg mener, at Enhedslistens forslag vil være med til at forvirre begreberne endnu mere, kan CD ikke støtte beslutningsforslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil starte med at læse et citat op fra gensplejningsdebatten, som vi havde den 12. december sidste år. Det er et citat fra vores miljøminister, som er lodret modsat det, som vores fødevarerminister lige har udtalt fra talerstolen:

»Den sidste bemærkning, jeg skal gøre, er, at jeg personligt ikke er lukket over for en diskus-

sion om positiv mærkning. Det kan godt være på sigt, at en positiv mærkning er en bedre løsning end mange af de andre modeller, så man eksempelvis fik en blanding af basalmærkning, altså af de basale ting, og en positiv mærkning af de øvrige. Jeg er ikke lukket over for den diskussion.«

Det var fra Folketingets forhandlinger den 12. december 1996, side 2442, fra forespørgselsdebate nr. F 25 om gensplejsning.

Det næste, jeg gerne vil kommentere, er både i forhold til miljøministeren, som jo ikke er til stede, og til hr. Jørn Jespersen, der kom med en lignende kommentar om, at man godt på sigt kunne vurdere, at det her var vejen frem. Til det vil jeg gerne sige, at der ingen steder på nuværende tidspunkt er overvejelser om en negativ mærkning af alle produkter, der har været i forbindelse med gensplejsede produkter.

Der er ingen, der på noget tidspunkt i noget EU-organ og heller ikke fra den danske regerings side har foreslået, at kød, der kommer fra dyr, der har spist genmodificeret foder, skal mærkes. Det er langt, langt, langt hovedparten af fødevarerne, der på den måde vil undgå en genmærkning, således at forbrugerne ikke har mulighed for at fravælge det produktionssystem, der ligger bag.

Hvis det går godt i EU, kommer der en negativ mærkning af foderstofferne, men det stopper dér. Det går ikke videre op i fødekæden, og det betyder, at forbrugerne ingen mulighed har for at vælge fra. Men det giver økologerne den mulighed, så længe de bruger konventionelt foder, at de kan vælge de gensplejsede foderstoffer fra, og det er udmærket.

Det her er heller ikke en erstatning for det andet. Det her er et kvalitetsmærke, og derfor forstår jeg heller ikke fødevarerministerens meget afvisende holdning over for det, for vi skal jo netop om ganske kort tid debattere det samme om et kvalitetsmærke på kød, og det er jo også en fri mærkning. Jeg kan også sige til både fru Eva Fatum og til fødevarerministeren, at der er mange steder, hvor der står, at en fødevarer er fri for noget, og så er det noget underligt sludder af et argument, at man kan ikke mærke tingene som værende fri for noget, men at man skal mærke dem med, hvad de indeholder.

Jeg vil gerne spørge hr. Jørn Jespersen, om han er tilfreds med en genmærkning, hvor der står: Kan indeholde genmodificerede produkter, og som ikke kommer til at omfatte kød fra dyr, der har spist genmodificeret foder. Det er lige